

BC HANDS & VOICES

ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ

ਜੋਇ ਅਮੋਰ
Joy Amor

ਐਮਾਜ਼ੋਨ. ਸੀ ਏ 'ਤੇ ਬੇਬੀ ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਡੀ ਵੀ ਡੀਆਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਆਰਡਰ ਮੁਕਾਉਂਦਿਆਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ (ਸੰਕੇਤਕ ਭਾਸ਼ਾ) ਦੀ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਪੂਰੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਹੈ!” ਮੈਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਨਵੀਂ (ਘਬਰਾਈ) ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਸੁਝਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਰੁਝਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਤਲਾਸ਼ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਖਰਚ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸੋਚਣੀ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਪਾਲਣਹਾਰੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲਬਾਤ ਬਾਰੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀ-ਸਕੂਲ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੱਸੇਗਾ/ਦੱਸੇਗੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਨ ਬਾਰੇ ਲੋਚਦੀ ਸੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਸਿਰਜੀਆਂ ਹੋਣ। ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਖੋਜ ਇਕ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਕਿ “ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਉਮਰੇ ਹੀ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ।” ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਅਮੀਰ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਪਲੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤਕ।

ਆਖਿਰ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਡੀ ਵੀ ਡੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਚਾਅ ਸੀ! ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਡੀ ਵੀ ਡੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਮਿਨਟ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੈਂ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈ। ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਬੇਤਰਤੀਬੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, “ਕੀ ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?” ਮੈਂ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੁਢਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ... “ਦੁੱਧ”, “ਡਾਇਪਰ”, “ਇਸ਼ਨਾਨ” “ਹੋਰ” ਅਤੇ “ਨੀਂਦ”। ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਏਨੀ ਕੁ ਸੰਕੇਤਕ ਭਾਸ਼ਾ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਬੋਲ ਕੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਅਮੀਰ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਮਿਲੇਗਾ। ਅਫਸੋਸ ਹੈ, ਕਿ ਵੇਗ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਆਨਲਾਈਨ ਖ਼ੀਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਵਾਂਗ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਡੀ ਵੀ ਡੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਧੂੜ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ।

ਹੈਲੋਵੀਨ ਵਾਲੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਤੜਕੇ ਟੀਆਨਾ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਹੀ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੀਚੀ 'ਤੇ ਨਚਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਡੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ

“The Best Fit for One Family” was first published in Issue #8 (September 2011) of the BC Hands & Voices Newsletter.

This translation is made possible with the generous donation of the Gwyn Morgan & Patricia Trottier Foundation. ਇਹ ਅਨੁਵਾਦ ਗਵਿਨ ਮੌਰਗਨ ਅਤੇ ਪੈਟਰੀਸ਼ੀਆ ਟਰੌਟੀਅਰ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਮਿਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ।

ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ

(2)

ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਕ ਨੰਨੀ ਕੁੜੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਫ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਕਚੇ ਜਿਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਕ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਲੁਭਾਉਣੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਇਕ ਬਾਲੜੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਗਿਆਸੂ ਅਦਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਨੀਝਵਾਨ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਲਗਾਤਾਰ ਏਧਰ ਉੱਧਰ ਮੁੜਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵਾਪਰਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ, ਉਹਨੂੰ ਲੋਰੀਆਂ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਕੁ ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ ਮੈਨੂੰ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਉਨੀ ਕੁ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰਦੀ। ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹੱਸਦੀ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ। ਉਹ ਇਕ ਖੁਸ਼ ਬੱਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕ ਅਨੰਦਰੀ ਪਰ ਖੁਸ਼ ਮਾਂ ਸੀ। 8 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰੇ ਉਸ ਨੇ “ਡਾਇਪਰ” ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸੱਚੀਂ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਡਾਇਪਰ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ - ਮੇਰੀ ਬੱਚੀ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਸੰਕੇਤਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ “ਨੀਂਦ” ਕਹਿਣਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦਸਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸੌਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਖਾਵਾਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਟੀਆਨਾ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਬੱਚੀ ਸੀ। ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਅਨਜੋੜ ਲੱਗਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਘੁਣ ਵਾਂਗ ਖਾਧੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਨ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ 19 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਕੰਨਾਂ ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਅਤੇ ਭਾਵੁਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਖੁਸ਼ ਜਾਣ ਦਾ ਦੁੱਖ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸਗੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਗਾਂਹ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਕਾਸੇ ਨਾਲ ਏਨਾ ਸੁੰਨ ਹੋਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਹਿਣ ਨਾਲ ਵਹਿੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ।

ਟੀਆਨਾ ਦੇ ਇਕਦਮ ਹੀਅਰਿੰਗ ਏਡਾਂ ਲਵਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇੰਟਰਵੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ (ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ) ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ ਇਨਸਟ੍ਰਕਟਰ ਅਤੇ ਸਪੀਚ ਲੈਂਗੂਏਜ ਪੈਥੋਲੋਜਿਸਟ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ। ਅਮਰੀਕਨ ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ (ਏ ਐੱਸ ਐੱਲ) ਦੇ ਇਕ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਦੇ ਇਨਸਟ੍ਰਕਟਰ ਦੇ ਹੋਣ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ ਸੁਖਾਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਕਿੰਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ (ਵਿਜ਼ੁਅਲ) ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤੇ ਸੰਕੇਤ (ਸਾਈਨ) ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੂਚਕ ਸਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ “ਬੇਤਰਤੀਬੇ ਇਸ਼ਾਰੇ” ਨਹੀਂ ਸਨ। ਏ ਐੱਸ ਐੱਲ (ਅਮਰੀਕਨ ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ) ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਾਲੀ ਇਕ ਸੱਚੀ-ਮੁੱਚੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਅਮਲ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਲੱਗੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵਕਤ ਲੱਗਾ, ਇਨਸਟ੍ਰਕਟਰ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤਦਿਆਂ ਗੈਰਕੁਦਰਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ ਵਰਤ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉਨੀ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ। ਏ ਐੱਸ ਐੱਲ ਦੇ ਕਈ ਪੱਖ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਕਸੂਤਾ ਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਦੀ ਇਕ ਉਦਾਹਰਨ ਹੈ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹਾਵਾਂ-ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ। ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਾਂਹ ਜੁਆਬ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਸਮੇਂ ਭਰਵੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾੜ੍ਹਨਾ, ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਾਲੇ ਜੁਆਬ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਤਿਉੜੀਆਂ ਪਾਉਣਾ। ਕਿਸੇ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦਿਆਂ ਬੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁੰਗੋੜਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦਿਆਂ ਚੌੜੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ “ਚਾ!” ਕਹਿਣਾ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤੀਆਂ ਜੁਬਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਏ ਐੱਸ ਐੱਲ ਦਾ ਇਕ ਆਪਣਾ ਸਭਿਆਚਾਰ ਸੀ, ਬੋਲਿਆਂ ਦਾ ਸਭਿਆਚਾਰ। ਆਪਣੇ ਸਫਰ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਬੋਲੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿੱਘੇ ਅਤੇ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਨ। ਮੈਂ ਹਰ ਥਾਂ ਬੋਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ! ਮੈਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕ ਚਰਚ

ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ

(3)

ਵੀ ਲੱਭ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆਂ ਦੀ ਮਨਿਸਟਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ (ਸੰਕੇਤਕ ਭਾਸ਼ਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਸੀ, “ਹੈਲੋ, ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਜੋਇ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ ਵਰਤਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬੋਲੋ ਹੋ? ਮੇਰੀ ਇਕ ਬੋਲੀ ਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ ਸਿੱਖ ਰਹੀ ਹਾਂ।” ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੋਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ, ਇਕ ਸੁਣਨਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੀ ਔਰਤ, ਇਕ ਬੋਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਅਰਥਭਰਪੂਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਬੋਲਿਆਂ ਦੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬੋਲੇ ਲੋਕ ਇਕ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੋਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਭਿਆਚਾਰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਫਤਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੁੱਭਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਲੇਖ ਅਤੇ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਪੜ੍ਹੇ - ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਆਖਿਰ ਨੂੰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਧੀ ਦਾ ਸਭਿਆਚਾਰ ਸੀ।

ਸੰਨ 2009 ਦੇ ਸਿਆਲ ਵਿੱਚ ਟੀਆਨ ਦੇ ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਕਲੀਅਰ ਇੰਪਲਾਂਟ ਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇਕ ਪ੍ਰੀ-ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੋਲੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬਾਲਗ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਬੋਲਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ (ਸੰਕੇਤਕ ਭਾਸ਼ਾ) ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੋਲ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਪੀਚ ਥੈਰੇਪੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਕਾਸ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਤੁਤਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਣੇ ਹੋਏ ਕਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਵੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਮਾਹਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ ਰਾਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਮੈਂ ਜੂਸ ਲੈਣਾ ਹੈ,” ਮੈਂ ਜੁਆਬ ਦਿੱਤਾ, “ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੇਰੇ ਲਈ ਜੂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਪਾਣੀ ਹੀ ਹੈ।” ਉਸ ਨੇ ਅੰਗੂਰ ਖਾਂਦੀ ਹੋਈ ਨੇ ਇਕ ਅੰਗੂਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੂਸ ਹੈਗਾ,” ਅਤੇ ਫਿਰ ਖੇਡਣ ਦੌਰਾ ਗਈ। ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਸੂਝ ਹੈ, ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਸਾਉਣੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਸਲੈਪਸਟਿਕ ਕਾਮੇਡੀ (ਭੰਡਾਂ ਵਰਗੇ ਠੱਠੇ) ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਕਈ ਕਾਲਪਨਿਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ, ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਈ ਹੈ।

ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਕੋਕਲੀਅਰ ਇੰਪਲਾਂਟ ਲਵਾਉਣਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਲੀ (ਸਪੀਚ) ਅਤੇ ਅਮੀਕਨ ਸਾਈਨ ਲੈਂਗੂਏਜ ਸਿਖਾਉਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਠੀਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਟੀਆਨਾ ਦੁਭਾਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ, ਬੋਲੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੀ ਹੋਣ, ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਕ ਪਰਵਾਸੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਹੋਈ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ “ਆਪਣੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ” ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੋਲਿਆਂ ਦੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਕ ਠੋਸ ਬੁਨਿਆਦ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਸਚਾਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇਕ ਬੋਲੀ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਪਾਲ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸੁਣਨਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹੈ। ਬੋਲਿਆਂ ਦੀ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਲੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸਾਂਝ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੋਝੀ ਕਰਵਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵਿਚਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਬਾਲਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਟੀਆਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਰੱਖ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਰਸਤਾ ਚੁਣੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ... ਹੁਣ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ 'ਤੇ ਹਨ, ਬੋਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਸਾਰ।